

ISTEN MEGÁLLÓI

A nap sugaraitól felfűtött nyári délelőttön látogattam meg Nagykozáron élő testvérnőmet, Margót. Mintha csak kirándulnék, úgy terült el várakozón és szemet gyönyörködtető pompájában a zöldellő baranyai táj. Megérkeztem. Istennel hármásban megosztottunk gondolatainkon, beszéltünk terheink viseléséről, majd szívünket Istenünkre bízva tovább siettem, hogy elérjem a Pécsre induló buszt.

Pár perc volt még a busz érkezéséig, ezért leültem a rozsdás vasszékre. Felfrissülve néztem a szemben lévő virágos parkot, amikor fülemet egy öregebb férfi hangja mozgatta meg. Rám köszönt, hogy „Jó napot, angyalka!” Városi lévén nem szoktam meg az idegenek köszönését, de most faluban vagyok. Itt minden más... Az idegen köszönése nem volt idegen számomra - van már tapasztalatom a közvetlenségben. De a bizalmaskodás... A kedveskedő köszönés mégis jólesett... Most jöttem el Isten közöségéből és ez a köszönés egyenesen felszólításnak hangzott!

Eszembe jutott az, hogy milyen jó lenne, ha mi keresztyének, mi egymást mind krisztusinak látnánk, mert azok is lennénk. Éreznénk egymáson Jézus illatát, mert azt illatoznánk! Úgy köszönnénk egymásnak, mintha kitért szívvel várnánk, szeretnénk egymást! Köszönésünk Isten áldásából, Isten örömeiből, szeretetéből fakadna... Az emberek nem angyalkát látnának bennünk, hanem meglátnák rajtunk a világot, hogy Jézus tanítványai vagyunk... Igaziak és mindenkié, mert mi Jézuséi vagyunk! Mert szeretjük egymást.

Megérkezett a busz és hárman felszálltunk rá. Leültem hátra, de hangos férfihang ütötte meg a fületem. Kérdést

intézett hozzám a sofőr, hogy: „Hová akar menni?” A „Pécsre.” - választ felszólítás követte, hogy akkor szálljak le a buszról, mert most Romonyára indul. Romonyáról újra idejön és akkor, szálljak fel. Megegyeztünk, hogy maradok a buszon és megyek Romonyára, hogy majd visszajöjnek Nagykozárra, mert utána Pécsre megyünk. De Romonyán akkor is le kell szállnom, mert az a végállomás - tudatta velem. Romonyára érve a Templom nevű végállomáson elbúcsúzott a buszvezető. Közölte, hogy 12 óra 37 perckor jön visszafelé, álljak a túloldali megállóba, ott majd felvesz. Ez ám a kirándulás!

Átmentem a túloldali Templom nevű buszmegállóba, hogy jó helyen várjak. És csodák csodája... Kész kiállítás-sal, otthonos ízekkel, barátságos programokkal fogadott a buszmegálló!

Hátsó falát teljesen betakarta a fényképekből álló tapéta: Romonya múltjából és jelenéből, olyan „régén és most” koncepciójú bemutató készült. Német és magyar nyelven hirdette: „Die Heimat ist da, wo das Herz sich wohlfühlt. A hazánk ott van, ahol a szívünk otthon érzi magát.”

wohlfühlt.” Azaz: „A hazánk ott van, ahol a szívünk otthon érzi magát.” Alatta faltól falig futó pad, az utazó pihenését keresve. Nyitható üvegvitrinben régi könyvek várakoztak, olvasásra csábítva a nézelődőt. Az ablakfülkében a közeli étterem finom ételkínálata sorakozott. Ablakát kék szíves népi motívumokkal díszítették. Kint kettő hirdetőtábla is invitált a falu programjaira.

Eloolvastam megint a falra kifeszített magyar feliratot: „A hazánk ott van, ahol a szívünk otthon érzi magát.” Istenre, a gyülekezetre gondoltam. Istenre újra.

(folyt. a túloldalon)

A házam ott van, ahol Isten van. Ahol Isten van, ott van a házam. A házam ott van, ahol Isten van. Isten van ott, ahol a házam. Ahol Isten van, ott vagyok otthon. A busz még nem ért ide, távol voltam Pécsről. Még távolabb Komlótól.

De már régen hazaértem. Mert nincs itt maradandó városom, hanem az eljövendőt keresem. Átala viszem fel a dicséret áldozatát mindenkor Istennek, azaz az Ő nevé-ről vallást tevő ajkam gyümölcsét. Zsidókhöz írt levél 13. fejezete alapján. *Schellné Bea*

IMAGONDOLATOK

„Most pedig Izrael, mit kíván tőled Istened az ÚR? Csak azt, hogy, Istenedet, az Urat féljed, járd mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből. Tartsd meg az ÚR parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolók neked a te javadra!” 5Mózes 10,12-13

Krisztus szeretete visz közelebb Isten teljességéhez, ez Áhítatunk vasárnapi mottója. Az ige engedelmisségre int bennünket. Mit kíván tőled az ÚR? – hangzik a kérdés felénk. Nem csak Mózes idejében, hanem 2024-ben is aktuális ez. Kéri tőlünk, az Isten félelmet, a ragaszkodó szeretetet, a rendelkezések, parancsolatok megtartását. Lássuk meg, Isten mindenben a javunkat akarja.

Mennyit ér?

Gyerekkoromban nagyon szerettem az indiános és cowboy-filmeket. Emlékeimben a legtöbb történet valakinek a kiszabadításáról szólt. Pl. egy ezredes lányát megmenteni a gonosz elrablótól. Felőtként többször elgondolkodtam a hősiesség értelméről.

Arról, hogy egy élet megmentése – még ha egy fontos emberé is - megér-e 15-20 másik életet – merthogy az ilyen filmekben kb. ez az arány. Számolatlanul lótték halomra egymást a mentőakció szereplői mindkét oldalon. Ki a feláldozható? Mennyit ér az élet?

Mennyit ér majd annak a fiatalnak a szemében, aki napról napra abban gyakorolja magát, hogy minél több életet oltson ki a számítógépes játékban. És talán azt hiszi, hogy – mint a virtuális világban – neki is több élete van. Pedig a valóság egészen más: egyetlen életünk van, éppen ezért az nagyon értékes, megbecsülendő. És minél hosszabb, annál értékesebb! – Az örök életre gondolok! *Győri Konréd*

Imatéma: Kérjünk Istentől a vele való szeretetkapcsolatunk mindennapi megélését! Imádkozzunk továbbra is kitartóan a lelkipásztor hívás kérdésében!

Kérjünk vezetést, bölcs látást, engedelmisséget!
Bondor Jenő

HETI PROGRAM

Csütörtök	Bibliaóra online	18:30
Péntek	Ifjúsági óra	18:00

HAVI PROGRAM

Június 23.	Istentisztelet	9:30
Június 30.	Istentisztelet	9:30
Július 7.	Istentisztelet Úrvacsorával	9:30

Kedves Testvéreink!

A nyári időkben bizonyára sokan sokfelé járunk, élményekben van részünk. Legyen áldás a pihe-nésünkön, tevékenységeinken! Ne felejtsük el közösségünket, gyűjtsük tapasztalatainkat! Egy-egy rövid élményt, esetleg fotót szívesen veszünk, és közöljük a Heti Üzenetben, hogy más is részesüljön a javakban! Az írásokat a következő címre kérjük: levelibek@gmail.com

